

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-4552 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בפני כב' השופטת שרה דותן – אב"ד

כב' השופט מרדכי לוי

כב' השופט ירון לוי

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ברכה פלוס

המאשימה

נגד

[REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד שחר מגדלמן

הנאשם

גזר דין

ניתן בזה צו איסור פרסום על שמות הנאשם והמתלוננת או כל פרט שיש בו כדי להביא לזיהויים.

כב' השופטת שרה דותן – אב"ד:

הנאשם, יליד 1992, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של בעילה אסורה בידי בן-משפחה בקטינה שמלאו לה 14 שנים וטרם מלאו לה 16 שנים (שלוש עבירות), לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק" או "חוק העונשין").

מעשים מגונים בידי בן משפחה בקטינה, לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק.

הודאת הנאשם באה לאחר שנשמעו כל הראיות בתיק, כולל עדויות ההגנה, ובטרם נשמעו הסיכומים.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

הרקע העובדתי

על פי עובדות כתב האישום בתן הודה הנאשם, ס.ח., המתלוננת (להלן גם: "הקטינה"), ילידת [REDACTED] 1977.

החל מחודש ספטמבר 2012, או סמוך לכך, ועד שלהי מרץ 2013 קיים הנאשם קשר מיני עם הקטינה.

תחילת הקשר הייתה במעשים מגונים שביצע הנאשם בגופה של הקטינה, בכך שנגע באיברי גופה מתחת לבגדים בהסכמתה והקטינה נגעה באיבר מינו של הנאשם, לצורך סיפוק וגירוי מיני.

בהמשך למעשים אלה, נפגשו הנאשם והקטינה פעמיים בבית-מלון, שם בעל הנאשם את הקטינה בהסכמתה.

עמוד 1 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-4552 מדינת ישראל נגד [REDACTED] (ס)

במהלך חודש מרץ 2013, בחדר השינה בדירתו, בעל הנאשם את הקטינה פעם נוספת בהסכמתה, בעוד אחותה ר.ח. ישנה סמוך להם.

מיד כשנתגלו המעשים, הודה הנאשם בביצועם, אך הכחיש בשפה רפה כי ידע את גילה. בתגובתו לכתב האישום דבק הנאשם בגרסה לפיה לא היה מודע לגילה של המתלוננת. משכך, נשמעו עדויות המתלוננת ובני משפחה נוספים והנאשם העיד אף הוא.

בשלב זה, חזר בו הנאשם מכפירתו וכתב האישום תוקן באופן מינורי ביותר, בכך שהושמטה ממנו המילה "רומנטי" שתוארה את יחסי השניים.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר קצין מבחן, כן הוגשה בענייננו הערכת מסוכנות, ובהמשך ביקשנו לקבל גם חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

כמו כן הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, הכולל הרשעה אחת בתקיפה הגורמת חבלה ממש – בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק.

למרבה הצער, המתלוננת סירבה לשתף פעולה עם שירות המבחן לנוער לשם הכנתו של תסקיר בעניינה, וזאת לנוכח תחושת התסכול והכעס שהיא חשה כלפי משפחתה ורשויות האכיפה, כפי שהדבר גם מצא את ביטויו בעדותה לפנינו.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

עו"ד ברכה פלוס, ב"כ המאשימה, טענה כי מעשי הנאשם נמצאים ברף גבוה של חומרה, מאחר שקיים יחסי מין מלאים עם המתלוננת, ואף ביצע בגופה מעשים מגונים.

את עיקר החומרה ראתה ב"כ המאשימה בעובדה שהמתלוננת, [REDACTED], הייתה בת 15 בעת ביצוע המעשים.

עוד הוסיפה עו"ד פלוס, כי הנאשם חילל את גופה של המתלוננת, תוך שהוא מסב לה נזק נפשי.

כמו כן נטען, כי מדובר בעבירות הראויות לעונש חד וברור, המעמיד במרכז את הפגיעה בקורבן צעיר על ידי בן משפחה צעיר, המנצל את הקרבה המשפחתית ואת גילה. משכך, סבורה עו"ד פלוס, ההתחשבות בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם אמורה להיות מועטה.

הערכים המוגנים שנפגעו הם ערכי המשפחה, ניצול קרבה פיסית ומשפחתית, הגנה על קטין מפגיעה מינית, פגיעה בשלמות גופה ובאוטונומיה של הנפגעת.

עוד צויין על ידי ב"כ המאשימה הפרש הגילים בין הנאשם למתלוננת, הנאשם היה בעת ביצוע העבירות בן 20.5 – 21 שנים והמתלוננת בת 15 – 15.5 שנים.

עמוד 2 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 4552-04-14 מדינת ישראל - [REDACTED]

כמו כן הדגישה ב"כ המאשימה כי אין מדובר במקרה חד-פעמי, אלא בארבעה אירועים נפרדים ומדובר בניצול מיני תוור של המתלוננת, אשר הנזק שנגרם בעטיו אינו זקוק להוכחה.

עו"ד פלוס הפנתה לתסקירים ולראיות שנשמעו לפנינו, מהם עולה כי מעשיו של הנאשם [REDACTED]

כמו כן ציינה כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בהיותו משוחרר בערובה בגין תיק התקיפה בו הורשע, ב- 2015.

בהפנותה לשורה של פסקי דין, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם העונש החולם בין שנה לשלוש שנות מאסר ולגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם.

כמו כן ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

מנגד הדגישה ב"כ הנאשם, עו"ד שחר מנדלמן, את נסיבותיו המשפחתיות הקשות של הנאשם, כפי שמצאו ביטוי בעדויות שנשמעו לפנינו ובחוות הדעת שהוגשו על ידי שירות המבחן, המרכז להערכת מסוכנות ו"התחלה חדשה" מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיית עוברי חוק (כימ"ש/2).

הסגור הדגישה לפנינו את הכאוס וחוסר התפקוד של משפחת הנאשם, כמו גם את הבעייתיות שהתגלתה בהתנהלות משפחת הנפגעת.

עוד צוין שכשנה לפני הטיעונים לעונש, פנה הנאשם ביוזמתו לטיפול ייעודי לעברייני מין במכון "התחלה חדשה" ומחוות הדעת שהוגשה בעניינו מסתבר כי הוא עושה כל שביכולתו להיעזר ביעוץ מקצועי הן בתחום המיני והן בתחום הייעוץ המשפחתי. הנאשם מממן את הוצאות הטיפול מעבודתו, למרות הקשיים הכלכליים.

עו"ד מנדלמן הטעים, כי כל הגורמים הטיפוליים ציינו את חשיבות הטיפול לטווח ארוך ואת כבדת הדרך הארוכה שעשה הנאשם וסיכויי השיקום.

המרכז להערכת מסוכנות סיכם את חוות דעתו בקביעה, כי רמת מסוכנותו המינית של הנאשם נמוכה-בינונית.

על מנת שלא לקטוע את תהליך השיקום בו החל הנאשם, ביקשנו הסניגור לעשות שימוש בסעיף 140 לחוק העונשין (תיקון 113) ולסטות ממתחם העונש החולם.

עוד ציין הסניגור כי לא הוגש תסקיר נפגעת עבירה. משכך, לא ניתן לקבוע את מידת הנזק שנגרם לה, ככל שהדבר נוגע לפסיקת פיצוי.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו ובשיקום שלו וכן בילדיו. הוא חוסיף כי לא הבין בזמנו שעשה טעות וכי הטיפול שעבר עזר לו להבין את הטעות שעשה בשעתו.

עמוד 3 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-1552

דיון והכרעה

מקובלת עליי עמדת ב"כ המאשימה כי מדובר במקרה חמור של ניצול לרעה של הקשר המשפחתי וזמינות הקשר, לביצוען של עבירות מין בקטינה בת כ-15 שנים. יחד עם זאת, אין להתעלם מהעובדה שאין עסקינן בכפייה וכי המעשים בוצעו בהסכמת המתלוננת, אשר העידה על כך מפורשות לפנינו.

מהעדויות ששמענו הצטיירה תמונה של שני צעירים ממשפחות שהיחסים בהן מורכבים, אשר נקלעו שלא בטובתם למערבולת של התרחשויות המהוות עבירה מבחינתו של הנאשם.

למרות האמור לעיל, אין להפחית מתומרת התנהלותו של הנאשם, אשר היה מודע לגילה של המתלוננת וניצל לרעה את המצב בו הייתה שרויה, בשל היחסים המעורערים במשפחה, וזאת כדי

לאחר שעבר הליך טיפולי ממושך, הפנים הנאשם את הפסול המוסרי והחוקי שבהתנהגותו והודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשלב בו הודה ונטילת אחריות למעשיו, מדברים בעד עצמם.

ממכלול הראיות שהובאו ממקורות שונים, ברור כי מדובר בצעיר שגדל במשפחה דיספונקציונלית, אביו נפגע בתאונת דרכים קשה, איבד את כושר עבודתו והדרדר לשתיית אלכוהול. אמו, אשר אף היא העידה לפנינו, מרוכזת בעצמה ובצרכיה. בני הזוג התגרשו, ולמרות רצונו של הנאשם להשלים השכלתו, נאלץ למלא תפקיד הורי ולצאת לעבודה.

את אשתו, אחותה של המתלוננת, הכיר הנאשם בעת שהיו תלמידים בבית-הספר. למרות גילם הצעיר וחוסר בשלותם, ובעידודה של אם הנאשם, נישאו השניים, לאחר שר.ח. נכנסה להיריון.

לבני הזוג, שהיו מחוסרים יכולת הורית ותשתית כלכלית כלשהי, נולדו שני ילדים, אשר הוצאו מתוקתם על ידי שירותי הרווחה, בהיותם בני שנתיים ושלוש שנים.

הוצאת הילדים מחזקת הוריהם מלמדת על חוסר תפקודו של התא-המשפחתי הגרעיני והמשפחה המורחבת וממחישה את מורכבותם של היחסים הן במשפחת הנאשם והן בזו של המתלוננת.

כפי שהעידו הנאשם והמתלוננת, היחסים ביניהם התפתחו בשל משבר ביחסי הנאשם ואשתו, בשל חשדו של הנאשם שר.ח. בוגדת בו עם אביו.

מעדותה של המתלוננת למדנו שגם היחסים במשפחה מסובכים ומורכבים, ולאחר גילוי הפרשה, ובשל העובדה שר.ח. בחרה להמשיך בקשר הנישואין עם הנאשם, ניתקו ההורים את היחסים עם בני הזוג, למרות שר.ח. הנה בעלת צרכים מיוחדים ונזקקת לעזרתם.

על רקע המשבר בחיי בני הזוג, בחר הנאשם לשמור על התא המשפחתי, ולפנות לטיפול שיסייע לו להשתקם ולבנות מחדש את מערכת היחסים בינו לבין אשתו.

עמוד 4 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 4552-04-14 מדינת ישראל

במשך כשנה נעשו על ידו מאמצים רבים להפנים את חומרת מצבו ולפעול לשינוי. הוא עובד ומפרנס את משפחתו ומשלם עבור הטיפול במכון "התחלה חדשה".

בדבריו לפניו עתר הנאשם שלא לקטוע באבו את תהליך השיקום שלו ושל משפחתו.

בבואי ליישם את הוראת תיקון מס' 113 – הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, מוטל עלי לבחון ראשית לכל האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים.

ב"כ המאשימה לא התייחסה לנקודה זו בטיעוניה, מאחר שנראה כי הדברים ברורים ומדובר באירוע אחד המורכב מארבעה מעשים ויש לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירוע כולו כמצוות סעיף 40(גא) לחוק.

ראו ע"פ 4910/13 גיאבר נ' מדינת ישראל – פסקה 32 (29.10.2014).

באת כוח המאשימה הפנתה לשורה של פסקי דין המשקפים לדעתה את מדיניות הענישה הנהגת במקרים דומים. יאמר מיד, חומרתם של מרבית פסקי הדין שהוגשו רבה לאין-ערוך מן העבירות בהן הורשע הנאשם. כך בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 27.08.2014, הורשע הנאשם בעבירות מין קשות שביצע במשך תקופה ארוכה באחייניתו, שהייתה פחות מבת 14, וכן ביצע במספר הזדמנויות מעשים מגונים באחיינו, שהיה קטין מעל גיל 14, ומעשה סדום וניסיונות לבצע מעשי סדום באשתו.

בע"פ 5938/13 פלוני נ' מדינת ישראל הורשע המערער בסדרה של עבירות מין במשפחה ובהן מעשה סדום.

בתפ"ח 1076/07 מדינת ישראל נ' פלוני הורשע הנאשם במעשים מגונים במשפחה ובניסיון אינוס ובאינוס של אחות אשתו, שהייתה בת 12 בעת שבוצעו העבירות.

רק נסיבותיו של תפ"ח (י-ם) 24808-08-12 מדינת ישראל נ' פלוני דומות לענייננו.

באותו ענין קבע בית המשפט המחוזי בירושלים את מתחם העונש ההולם בין ארבע לשמונה שנות מאסר.

למרות האמור לעיל, הוצע על ידי ב"כ המאשימה לקבוע בענייננו מתחם שבין שנה לשלוש שנות מאסר, כמצוין לעיל.

ב"כ הנאשם הפנה לשורה של פסקי דין שעסקו, אמנם, בעבירות שניסיונותיהן חמורות מאלה שבענייננו, אך הנאשמים היו קטינים בעת שבוצעו המעשים.

עמוד 5 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 2-04-14

לאחר שבחנתי את עובדות המקרה שלפנינו, סבורה אני כי בהתחשב במכלול הנסיבות, האופפות את העבירות ובערכים המוגנים שנפגעו, כמפורט בטיעוני ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינינו הוא בין 12-30 חודשי מאסר, אולם אני סבורה כי בנסיבות המיוחדות של המקרה, יש לחרוג לקולא מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

סעיף 40 לחוק מאפשר לבית המשפט להביא בחשבון, בעת גזירת העונש, את שיקומו של הנאשם, כאשר במקרים מסוימים ניתן אף לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם בית המשפט משתכנע שהנאשם השתקם או נמצא בהליך שיקום שסיכויי טובים.

ראו לעניין זה ע"פ 5146/14 אורן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 05.02.2015), שם נקבע:

"בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. וכפי שנקבע, יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 עינשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בגבו] פסקה 7 (14.7.2013)). במקרה שלפנינו, תסקירי שירות המבחן שנערכו בעניין המערער מצביעים על תמונה אופטימית, לפיה המערער הביע חרטה ומוטיבציה להליך טיפולי, ובשל עברו היציב ניכר כי סיכויו להשתקם גבוהים".

וכן ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.04.2015):

"סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מתווה את המסגרת להתחשבות בשיקול השיקום בענישה. לפי סעיף-קטן (א) כאשר הנאשם השתקם או יש סיכוי ממשי שישתקם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש העולם. בנוסף לכך, לפי סעיף-קטן (ב) ההתחשבות בשיקול השיקומי תיעשה ביחס לעבירות בעלות חומרה יתרה רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם. תחושתנו היא שמילים אלה של החוק נכתבו כשמקרה כמו זה של המערער עומד נגד עיניו של המחוקק. תהליך השיקום של המערער תואר כיוצא דופן, לא פחות מכך. לאחר מהלך חיים מורכב וקשה, שבו לא הצליח להתרומם מעל לקשיי חייו – הוא אחז בהזדמנות שניתנה לו ולא הרפה. המערער הוא אדם צעיר הנמצא בראשית חייו. שיקומו ייטיב לא רק איתו, אלא עם החברה כולה. בנסיבות אלה, אנו סבורים שיש בתהליך שעבר המערער כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם בנסיבות העניין ולתת בכורה לשיקולי השיקום"

בענייננו, עשה הנאשם כברת דרך ארוכה במאמציו להשיב את חייו למסלול נורמטיבי, תוך נטילת אחריות והפנמה של חומרת המעשים והנזק שנגרם למתלוננת בעטיים. כפי שהדבר מוצא ביטוי בתסקיר, שירות המבחן, אשר על אף חומרת העבירות בהן הורשע ומשמעותן, מצא לנכון להמליץ על אימוץ הפן השיקומי, וזאת לאור גילו הצעיר של הנאשם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14-04-552

והשתלבותו בהליך טיפולי, אשר להערכת עורכת התסקיר יש ביכולתו לסייע גם בחפחתת הסיכון במצבו בעתיד.

לאור האמור לעיל, מציעה אני לחבריי להטיל על הנאשם עונש מאסר של ששה חודשים, אותו ירצה בעבודות שירות.

באשר לפיצוי המתלוננת – למרבה הצער המתלוננת סירבה להיעזר בשירות המבחן לנוער, לאור תחושת הבגידה והנטישה שהיא חווה. אולם, התרשמתי שמדובר בנערה צעירה, אשר למרות ניסיונה להציג חוות חזקה ודעתנית, נפגעה ממעשיו של הנאשם, בניקר בשל הקשר המשפחתי המורכב.

אשר על כן, מציעה אני לחבריי לחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת בסכום של 10,000 ₪.

בפן ההרתעתי מציעה אני לחבריי להטיל על הנאשם עונש של עשרה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירת מין מסוג פשע.

 שרה דותן, שופטת
 אב"ד

כב' השופט מרדכי לוי:

אני מסכים.

 מרדכי לוי, שופט

כב' השופט ירון לוי:

1. קראתי בעיון את חוות דעתה היסודית של חברתי האב"ד, כבוד השופטת ש. דותן, שניתחה, באופן מעמיק, את השיקולים הרלוונטיים בענייננו.
2. בכל הכבוד, אין בידי לקבל את התוצאה העונשית אליה הגיעה חברתי, שאין בה, לעניות דעתי, מתן משקל הולם למכלול היבטי החומרה במעשי הנאשם, ולחומרת העבירות שבהן הורשע.
3. בראש וראשונה, לא ניתן להתעלם מעוצמת פגיעת הנאשם בערכים החברתיים המוגנים, ובעיקר חיי המשפחה והגנה על קטינים.

עמוד 7 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ו [REDACTED]

- בענייננו, לא זו בלבד שהנאשם קיים יחסי מין עם [REDACTED] - מעשים הפוגעים במוסכמות יסוד חברתיות, [REDACTED] - אלא - ועיקר - מדובר בקטינה לא בת פחות מ-15 שנים, עת החלו המעשים.
4. לאור גיל הקטינה, סבורני שיש ליתן משקל מופחת להסכמתה למעשים.
5. בוטה ומקומם במיוחד ניצול הקשר המשפחתי וזמינותו לביצוע עבירות המין בקטינה על ידי הנאשם, לאור העובדה שאין מדובר בהתרחשות אחת, אלא בארבע הזדמנויות של קשר מיני, מתוכן בשלוש הזדמנויות מדובר בבעילה מלאה, ובאחת מהן הגדיל הנאשם לעשות ובעל את הקטינה בחדר השינה המשותף [REDACTED] בשני אירועי הבעילה בבית מלון, מדובר בתכנון מוקדם.
- עוד לא ניתן להתעלם מהתמשכות המעשים משך כחצי שנה.
6. להבנת, נסיבות אלה אינן מתיישבות עם התיאור בחוות דעת כבוד האב"ד, לפיו התמונה המצטיירת היא של "שני צעירים.... אשר נקלעו שלא בטובתם למערובלת של התרחשויות המהוות עבירה מבחינתו של הנאשם".
- בשים לב לתכנון המוקדם, להישנות האירועים ב-4 הזדמנויות ולהתמשכותם משך כחצי שנה, התמונה המצטיירת בעיני היא שהנאשם קלע עצמו ביוזמתו, להתרחשויות שבהן הורשע. לנסיבות אלה, יש ליתן ביטוי באמצעות ענישה הולמת.
7. לעניות דעתי, יש ליתן משקל לחובת הנאשם, לנוכח נוסף ומשמעותי שגרמו מעשיו - נזק [REDACTED] למשפחה - נזק שלהשקפתי מקבל משנה חומרה לאור נתונה המיוחדים של הרעיה.
8. לטעמי, קיים קושי רב בהסבר הנאשם ביחס לסיבה שגרמה לו לטענתו, לעשות את המעשים - נקמה ברעייתו שבה חשד כי קיימה יחסי מין עם בן זוגה של אמו - זאת, במיוחד לאור הישנות המעשים בארבע הזדמנויות שונות, ומשך תקופה של כחצי שנה.
- אם אכן מדובר היה בנקמה גרידא, ולא בתאוות משגל, האם לא ניתן היה להסתפק באירוע אחד? דומה שהתשובה השלילית מתבקשת מאליה.
9. בנוסף, להשקפתי, התוצאה העונשית אליה הגיעו חבריי, אינה מתיישבת עם תומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועם העונש המזערי שנקבע בצי"ן.
- העונשים המרביים שקצב המחוקק בצד העבירות בהן הורשע הנאשם - בעילה אסורה בידי בן משפחה בקטינה שמלא לה 14 שנים, לפי סעיף 351(ב) לחוק, ומעשים מגוונים בידי מן משפחה בקטינה, לפי סעיף 351(ג) לחוק - עומדים על 16 ו-5 שנות מאסר בהתאמה.
- על פי הנראת סעיף 355(א) לחוק שכותרתו, "עונש מזערי", משהורשע אדם בעבירות המפורטות בסעיף, ובין היתר, העבירות בהן הורשע הנאשם, "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו".
- אף בהנחה שמדובר בעונשים חופפים, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, הרי שהעונש המזערי בענייננו של הנאשם לא יפחת מארבע שנות מאסר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מקובלים עליי מרבית נימוקי הקולא שפורטו בחוות דעת כבוד האב"ד, ובמיוחד שיקול השיקום. עם זאת, איני סבור שיש במכלול שיקולים אלה, כדי להצדיק חריגה כה משמעותית מהעונש המזערי, עד כדי שמינית מהיקפו.

10. תימוכין לעמדתי זו מצאתי ברמת הענישה הנוהגת. מקובלת עליי קביעת כבוד האב"ד שרק נסיבותיו של תפ"ח (נ-0) 12-08-24808 מדינת ישראל נ/ פלוני דומות לעניינינו. באותו עניין נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-8 שנות מאסר, והנאשם נדון, בין היתר, ל-5.5 שנות מאסר בפועל (להלן: "פ"ד פלוני").

להבנתי, מעשי הנאשם, שבעל אזהקטינג בשלוש הזדמנויות, חמורים יותר ממעשיו של הנאשם בפ"ד פלוני. בפ"ד פלוני הורשע הנאשם בעבירות מין במשפחה, ובמעשים מגונים במשפחה, לפי סעיף 351(ב) ו-351(ג) לחוק, באחות רעייתו, קטינה בת כ-14.5, שהתבטאו בכך שהוריד את מכנסיו ותחתוניו, שלף את איבר מינו וביקש מהמתלוננת לבצע בו מין אוראלי, במספר הזדמנויות. בהזדמנות אחרת, הניח ידה על איבר מינו, וידו על תחתוניה, וביקש ממנה להזיז את ידה, עד שיגיע לסיפוק. באירוע אחר שכב הנאשם על המתלוננת, כשהוא עירום בפלג גופו התחתון, נגע בחזה, ופלס את זרעו על גופה.

11. כידוע, בגזירת העונש לבית המשפט תפקיד, בין היתר, בעיצוב כללי התנהגות חברתיים. משנה חשיבות יש לכללי התנהגות אלה, במיוחד בתוככי התא המשפחתי, שדרכי התנהלותו, בדרך כלל, אינן גלויות.

קיים חשש כבד בליבי שמא ענישה מקלה מדי עלולה לשרר מסר מוטעה, לפיו, התנהגות כמו זו של הנאשם - שיש בה כדי לפגוע באושיות התא המשפחתי ולהרוס עתידן של קטינות - זוכה כביכול, לסלחנות יחסית.

12. לאור האמור לעיל, אילו נשמעה דעתי, הייתי מציע לחברי להחיש על הנאשם עונש של שנת מאסר לריצוי בפועל.

יהונתן לוי, שופט

עמוד 9 מתוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

[Redacted text]

סוף דבר :

אנו מטילים על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר של ששה חודשים, שירוצו בעבודות שירות ב"יהדות בוכרה", רח' הכינור 2, קרית שלום תל אביב, החל מתאריך 08.10.2015, על פי התנאים שפורטו בחוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.
2. 10 (עשרה) חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת מין מסוג פשע.
3. הנאשם יפצה את המתלוננת בסכום של 10,00 ₪. התשלום יבוצע בעשרה תשלומים חודשיים שווים, שהראשון בהם ישולם בתאריך 01.06.2016.

הודעה לנאשם זכותו להגיש ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015, במעמד הצדדים.

יהון לוי, שופט

מרדכי לוי, שופט

שרה דותן, שופטת
אב"ד

עמוד 10 מתוך 10